

konfliktråd navnlig for disse gerningsmænd må gøre indtryk og vil kunne have en præventiv effekt.

Omvendt finder udvalget, at en forurettet, der har brug for at få sat ansigt på og talt med den pågældende gerningsmand, ikke bør stilles dårligere med hensyn til muligheden for konfliktråd, fordi den pågældende gerningsmand er straffet tidligere.

Udvalget finder på den baggrund, at »dobbeltheden« i formålet med konfliktrådsordningen også på dette punkt bør slå igennem, således at det ikke bør være en forudsætning for behandling i konfliktråd, at gerningsmanden ikke tidligere er straffet.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 95-96.

3.5.3.3. Gerningsmænd, som vurderes at være uegnede til straf, herunder gerningsmænd, der er sindssyge på gerningstidspunktet, jf. straffelovens § 16, bør efter udvalgets opfattelse som udgangspunkt ikke visiteres til deltagelse i konfliktråd. Det kan dog ikke udelukkes, at der kan være situationer, hvor det er vigtigt for forurettede at få sat et ansigt på gerningsmanden, selv om gerningsmanden vurderes at være uegnet til straf. Udvalget har på den baggrund overvejet, om det af hensyn til forurettede alligevel bør være muligt at behandle en sag i konfliktråd med en psykisk syg gerningsmand.

Udvalget bemærker, at kravet om frivillighed vil sætte begrænsninger for en sådan ordning, idet gerningsmanden skal være i stand til at afgive et habilt samtykke, dvs. at den pågældende må antages at have forståelse for, hvad det vil sige at deltage i konfliktråd. Udvalget peger i den forbindelse på, at det ikke kan udelukkes, at en gerningsmand, der på gerningstidspunktet var utilregnelig på grund af sindssygdom eller tilstande, der må ligestilles hermed, og derfor ikke kan straffes, jf. straffelovens § 16, efterfølgende vil kunne afgive et sådant habilt samtykke til at deltage i konfliktråd.

Efter udvalgets opfattelse bør det på denne baggrund være op til den visiterende myndighed (den lokale koordinator og mægleren) efter en konkret vurdering at afgøre, om et konfliktråd på trods af gerningsmandens sindstilstand mv. kan være forsvarligt og gavnligt. Mægleren vil i den forbindelse have en særlig forpligtelse til at sikre, at forurettede er forberedt på gerningsmandens tilstand.

Der henvises i øvrigt til betænkningen side 96-97.

3.5.3.4. Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets anbefalinger i relation til, hvilke gerningsmand der bør kunne deltage i konfliktråd, og hvis lovforslaget vedtages, vil den permanente konfliktrådsordning blive tilrettelagt i overensstemmelse hermed.

3.5.4. Pårørendes og andres deltagelse i konfliktråd

3.5.4.1. Udvalget har overvejet, om nære pårørende og andre, der direkte eller indirekte har været berørt af den strafbare handling, bør kunne deltage i konfliktråd, selv om den forurettede ikke selv deltager i konfliktrådet, herunder fordi forurettede er afgået ved døden eller i øvrigt er ude af stand til at møde som følge af den strafbare handling. Med hensyn til spørgsmålet om, i hvilket omfang andre kan deltage i konfliktrådet *sammen med* den forurettede, henvises til pkt. 3.5.5 nedenfor.

Forsøgsordningen har vist, at konfliktråd også i tilfælde, hvor forurettede er afgået ved døden, kan gennemføres med positivt resultat for gerningsmanden og forurettedes pårørende. Det er på den baggrund udvalgets opfattelse, at kravet om et identificerbart offer, jf. pkt. 3.5.2.1 ovenfor, bør defineres bredt, således at det ikke på forhånd er udelukket for nære pårørende at deltage i konfliktråd i sager om eksempelvis uagtsomt manddrab i trafikken (straffelovens § 241).

Udvalget finder tillige, at nære pårørende bør have mulighed for at deltage i konfliktråd i situationer, hvor forurettede ikke er i stand til at give møde, eksempelvis fordi forurettede ligger i koma eller er psykisk syg.

Nære pårørende bør i den forbindelse fastlægges i overensstemmelse med retsplejelovens kapitel 66 a, jf. lov nr. 517 af 6. juni 2007 om ændring af retsplejeloven og retsafgiftsloven (Forbedring af retsstillingen for ofre for forbrydelser). Nære pårørende omfatter således ægtefæller, samlever, børn og forældre. Endvidere vil andre, f.eks. søskende, også kunne anses for at være nære pårørende, hvis der har været et sådant særligt forhold mellem de pågældende og den forurettede, at der må antages at være tale om en tilsvarende betydelig følelsesmæssig belastning som følge af den strafbare handling.

Udvalget har endvidere overvejet, om nære pårørende bør have mulighed for at deltage i konfliktråd *i stedet for* forurettede i situationer, hvor forurettede har mulighed for at deltage, men ikke ønsker at deltage.

Udvalget finder, at det er fundamentalt for ordningen, at forurettede – såfremt forurettede er i live og er i stand til at møde – møder personligt i konfliktrådet, og at pårørende derfor som udgangspunkt ikke bør have adgang til at deltage i konfliktråd i stedet for forurettede.

Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at det ikke kan udelukkes, at nære pårørende på trods af forurettedes modvilje mod at deltage i konfliktråd kan være påvirkede af den strafbare handling i en sådan grad, at det vil være meningsfuldt og gavnligt for de pågæl-